

nemlig ikke forglemmes, at den Sum, som dertil anvendes, i en rigtignok ikke stor Grad formindskes ved Salget af de brugte Gjenstande, som ikke længere benyttes; og en lignende Bemærkning gjælder iøvrigt ligeledes om Udgifterne til Armeens Remontering, der ogsaa formindskes ved Salget af Udsætterhæste. Disse Salg udgjorde i Gjennemsnit for Krigen — jeg vil ikke tale om, at der efter Krigen er solgt gamle Munderingsfager og Udsætterhæste for meget betydelige Summer — c. 42,000 Rbd. — Med disse Bemærkninger skulde jeg henstille til den ærede Forsamling, at den vil bevilge de 680 Rbd. til Skriveri under Krigsministeriet, og at den fremdeles vil bevilge de Summer, Ministeriet anseer nødvendige til de øvrige Formerals Fremme.

Monrad: Jeg skal villig indrømme den ærede Krigsminister, at det ikke vil være beqvemt for Tiden at behandle en Lov om Armeens Organisation; men jeg maa paa det Bestemteste benegte, at det ikke skulde være muligt; jeg maa benegte, at der er nogrthsomhelst Lovgivningsarbejde, der ikke under den nærværende Tingenes Tilstand skulde kunne fremmes. Derfor tale jo ogsaa flere her behandlede Love, der ere gaaede igjennem. Det er derfor vigtigt, at man holder fast paa denne Mulighed, da man jo ikke veed, hvorlænge det kan vare, inden man kommer ud af den nærværende Tingenes Tilstand.

A. Hage: Den ærede Krigsminister indvendte mod at meddele Thinget en Fortegnelse paa sine Beholdninger, at militaire Hensyn ikke kunde tilstede det. Jeg er ikke kyndig nok i slike Sager til, at jeg tør fordrifte mig til at afgjøre dette Spørgsmaal; men det staaer ikke for mig som farligt for Landet, at vi fik meddeelt en Liste over de Beholdninger, der kunne være tilstede. Der maa være mange Gjenstande, som man uden Fare kunde meddele Liste over; men jeg tillader mig at spørge den ærede Krigsminister, om han da selv er i Besiddelse af en fuldstændig Fortegnelse over sit hele Materiale, saaledes at han med Bestemthed veed, vi behøve det, og derfor begjære vi Penge, eller om det ikke skulde være Tilfældet, at visse Dele, om ikke det Hele, er ham temmelig ubekjendt, saa at han blot efter visse

Regler eller efter et vist Skjøn forlanger en bestemt Sum, ikke ganske vidende, om han behøver at anstafte disse Sager eller ikke. Hvad den ærede Krigsminister iøvrigt har anført, behøver jeg idetmindste ikke, troer jeg, at give videre Besvarelse paa. Jeg kan ikke negte, at det staaer for mig, som om den ærede Minister ikke har anført nogen eneste god Grund, der skulde bringe os fra Dnsset om at faae den hele Bestyrelse nærmere undersøgt. Jeg vil tillade mig at sige et Par Ord om et af vore Sommer-spørgsmaal, som det maaskee er nødvendigt at henlede den ærede Ministers Opmærksomhed paa, for at, om han ikke skulde synes om at foretage nogen Forandring deri, Thinget da maaskee kunde finde sig foranlediget til at undersøge Sagen. Det er angaaende Nr. 12 under dette Afsnit, vedkommende Bæredøpotet og den hele Klædeanstalt. Den ærede Minister bemærkede dengang, at der havde været en Commission nedsat for at undersøge Sagen, men at Resultatet kun var, at man havde tilbageholdt fra Auctionen nogle Brødpøser, som man fik væskede og som da befandtes brugbare. Jeg drifter mig til at troe, at der, om ikke dengang, saa dog tidligere har været flere Sager brugbare; thi Commissionen siger, at der var mange Ting, som ved slet Behandling vare blevne castable. Jeg troer ikke, at dette kan kaldes en god Bestyrelse. Den ærede Minister besvarede dengang min Bemærkning om Anskaffelsen af Klædevarer, og han sagde derom, som sædvanligt, at han var meget vel tilfreds med det usserødske Klæde, og at det er en Fabrik, som maa vedblive at leve. Den ærede Minister anførte, at det Klæde, der var leveret fra Uszerød Klædefabrik havde ikke været saa dyrt som det udenlandske i de første Krigsaar, men at i 1850 var det udenlandske Klæde noget billigere end det usserødske, Alt foruden den betydelige Soldatgilt af 69 $\frac{1}{2}$ pr. Alen; men mærkværdigt nok sagde Ministeren endvidere, at det fra Udlandet indførte Klæde har været betydeligt dyrere end det usserødske. Men den ærede Minister vil dog vist indrømme mig, at 69 $\frac{1}{2}$ pr. Alen, som jeg antager er omtrent $\frac{1}{3}$ af Værdien, ere, naar de indflyde i Statskassen, ikke nogen Udgift i Virkeligheden for Militæretaten; det er kun en Ber-